

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/8/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015200190
Dátum vydania rozhodnutia: 17.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5015200190.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Marty Molnárovej v právnej veci žalobcu: Triumf Professional tools s.r.o., so sídlom Kollárova č. 88, Martin, IČO: 36 384 933, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom Mariánske námestie č. 2, Žilina, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví - Regulačná rada, so sídlom Bajkalská č. 27, Bratislava, zastúpenému JUDr. Milošom Kvašňovským, advokátom so sídlom Dunajská 32, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 41/25243/14/RR z 2. decembra 2014, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/63/2015-153 zo 14. júna 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 20S/63/2015-168 zo dňa 9. augusta 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/63/2015-153 zo dňa 14. júna 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 20S/63/2015-168 zo dňa 9. augusta 2016 p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 181,90 eura na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 41/25243/14/RR z 2. decembra 2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 2434/2013/E-OZ z 31. júla 2012, v ktorom správny orgán prvého stupňa rozhodol, že podľa § 14 ods. 5 v spojení s § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a v súlade s § 6 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojení s § 1 písm. a) a § 2 písm. a) vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 189/2011 Z. z. o rozsahu cenovej regulácie v sieťových odvetviach a spôsobe jej vykonania a § 11b ods. 1 písm. b) vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 225/2011 Z. z., ktorou sa ustanovuje

cenová regulácia v elektroenergetike v znení vyhlášky č. 184/2012 Z. z. tak, že pre žalobcu (ako regulovaný subjekt) určil pre rok 2013 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 eura/MWh vyrobenej zo slnečnej energie zariadením výrobcu elektriny FVZ Triumpf Professional tools s.r.o. B2 s celkovým inštalovaným výkonom 54,285 kW nachádzajúcim sa na streche prevádzkovej budovy súp. č. XXXX na adrese D., A. v kat. úz. A. na pozemku parc. č. XXXX/XX.

Žalovaný konštatoval, že pri určení pevnej ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2013 správny orgán v súlade s § 7 ods. 1 vyhlášky č. 225/2011 Z. z. v znení vyhlášky č. 184/2012 vychádza zo schválenej ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok predchádzajúci, tzn. zo schválenej ceny pre stanovenie doplatku pre rok 2012. Súčasťou cenového návrhu pre rok 2012 bolo kolaudačné rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. júna 2012 a Protokol o vykonaní funkčnej skúšky schválený a podpísaný za spoločnosť SSE-D, a.s., riaditeľom sekcie Asset management Ing. A. dňa 2. júla 2012. Žalovaný konštatoval, že záväzný je dátum podpísania dokumentu, ktorý osvedčuje skutočnosť, ktorá nastala, t. j. splatnosť protokolu o vykonaní funkčnej skúšky, nie samotné fyzické vykonanie funkčnej skúšky. Podpis zodpovednej osoby predstavuje predpoklad platnosti právneho úkonu. Samotný protokol o vykonaní funkčnej skúšky pritom vo svojom bode 13 označuje ako „Dátum ukončenia funkčnej skúšky („platnosť protokolu od“): 2. júla 2012“, pričom podpis protokolu o vykonaní funkčnej skúšky predstavuje rozhodnú udalosť, z ktorej sa odvíjajú práva a povinnosti súvisiace s vykonaním funkčných skúšok. Žalovaný poukázal na usmernenie, ktoré spoločnosť SSE-D, a.s. zverejnila na svojom webovom sídle, ktoré upravuje, aké náležitosti musí regulovaný subjekt predložiť, aké povinnosti musí plniť, aby bola elektráreň s výrobou elektriny z obnoviteľných zdrojov pripojená do distribučnej sústavy spoločnosti SSE-D. Poukázal na časť A. Funkčné skúšky zariadenia a bod 3 a konštatoval, že jednotlivé etapy funkčnej skúšky odsúhlasuje svojím podpisom na predpísanom tlačíve protokolu o vykonaní funkčnej skúšky určená osoba zo spoločnosti SSE-D, a.s., v prípade pozitívnych výsledkov, určená zodpovedná osoba osvedčí svojím podpisom platnosť celého procesu funkčnej skúšky. Tento záverečný podpis zodpovednej osoby, je potrebné považovať za úkon, ktorý vyžaduje oprávnená distribučná spoločnosť, a ktorým sa potvrdzuje platnosť a kompletnosť predchádzajúcich úkonov a bez ktorého by vykonané úkony nenadobudli ani právne účinky. Poukázal, že samotnou formuláciou v bode 13 Protokolu o vykonaní funkčnej skúšky „dátum ukončenia funkčnej skúšky (platnosť protokolu)“, že bez tohto podpisu je protokol neplatný a spoločnosť SSE-D, a.s. vyjadrila práve záväznosť bodu 13, čo do platnosti protokolu a určenia aj dátumu uvedenia zariadenia do prevádzky. Žalovaný konštatoval, že pri určovaní pevnej ceny pre stanovenie doplatku pre rok 2013 vychádzal správny orgán z § 7 ods. 1 vyhlášky č. 225/2011 v znení vyhlášky č. 184/2012. Keďže prvostupňový správny orgán schválil pre rok 2012 žalobcovi cenu elektriny pre stanovenie doplatkov vo výške 119,11 €/MWh, postupoval pre rok 2013 prvostupňový správny orgán podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 225/2001, a túto cenu schválil v rovnakej výške, preto nebolo možné pri určení pevnej ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2013 vychádzať z § 11 vyhlášky č. 225/2011 Z. z. Pokiaľ išlo o výklad bodov 12. 13 Protokolu o funkčnej skúške, poukázal na stanovisko, ktoré bolo doručené prvostupňovému správne orgánu 04.02.2013, zaevidované pod č. 4605/2013/BA, v ktorom generálny riaditeľ spoločnosti SSE-D, a.s. uviedol, že čas, kedy bola funkčná skúška technicky ako aj administratívne ukončená, uvádza bod 13 Protokolu o funkčnej skúške pripojenia zariadenia výrobcu elektriny, o čom svedčí aj text protokolu v bode 13.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že podkladom pre rozhodnutie žalovaného v preskúmvanej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. 23/11544/14/RR z 25. júna 2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 2015/2012/E-OZ zo dňa 14. marca 2014. Rozhodnutie žalovaného č. 23/11544/14/RR z 25. júna 2014 bolo napadnuté žalobou, o ktorej Krajský súd v Žiline rozhodol rozsudkom č. k. 21S/163/2014-128 z 25. februára 2015 tak, že žalobu zamietol. Najvyšší súd SR rozhodnutím sp. zn. 4Sžf/50/2015 z 1. marca 2016 rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/163/2014-128 z 25. februára 2015 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. 23/11544/14/RR z 25. júna 2014 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v Žiline konštatoval, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaný správny orgán správne vychádzal pri stanovení ceny elektriny pre stanovenie doplatku podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 309/2009 Z. z. z právoplatného cenového rozhodnutia úradu, v ktorom bola stanovená cena

elektriny pre stanovenie doplatku za rok predchádzajúci roku 2013. Ide o rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 2015/2012/E-OZ zo dňa 14.03.2014, ktoré bolo potvrdené žalovaným rozhodnutím č. 23/11544/14/ RR zo dňa 25.06.2014. V tomto rozhodnutí bola stanovená regulovaná cena elektriny podľa § 11a Vyhlášky č. 255/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov, pričom v ňom bola vyriešená otázka dátumu uvedenia zariadenia do prevádzky, a to 02.07.2012. Rozhodnutie o cenovej regulácii na rok 2013 v zmysle § 6 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. a § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 225/2011 Z. z. muselo nevyhnutne vychádzať z tohto právoplatného rozhodnutia, pretože cena elektriny pre stanovenie doplatku v rokoch nasledujúcich po roku uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky je rovnaká ako v roku, v ktorom bolo zariadenie výrobcu elektriny do prevádzky uvedené. Teda, ak bolo zariadenie uvedené do prevádzky v roku 2012, čo nie je sporné a cena elektriny za rok 2012 bola právoplatným rozhodnutím stanovená, potom cena elektriny pre rok 2013 musí byť rovnaká ako v roku 2012. Správne orgány teda nemohli v konaní o návrhu ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2013 opätovne posudzovať cenu elektriny stanovenú na rok 2012 a nemohli sa opätovne zaoberať ani otázkou uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky a teda ani dátumom ukončenia funkčnej skúšky uvedenom v protokole o vykonaní funkčnej skúšky. Rovnako ani súd v súdnom konaní pri preskúvaní rozhodnutia o cenovej regulácii na rok 2013 nemôže vykonať prieskum prv urobeného právoplatného rozhodnutia správneho orgánu ohľadne cenovej regulácie za rok 2012, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a to preto, lebo na jeho preskúvanie bol určený osobitný postup (§ 245 ods. 1 OSP).

Táto procesná situácia sa však zmenila vydaním rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 4Sžf/50/2015 zo dňa 01.03.2016, ktorým odvolací súd druhostupňové správne rozhodnutie vo veci cenovej regulácie za rok 2012 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Učinil tak v osobitnom konaní, ktoré bolo vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/163/2014, ktorého predmetom bol práve prieskum cenového rozhodnutia žalovaného vo vzťahu k žalobcovi na rok 2012. Momentom právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu nastal stav, keď cenové rozhodnutie žalovaného na rok 2012 doposiaľ nie je právoplatné, pretože odvolacie rozhodnutie v tejto veci bolo zrušené. Zostalo zachované len prvostupňové rozhodnutie o stanovení pevnej ceny elektriny pre stanovenie doplatku na rok 2012, ktoré však bolo napadnuté odvolaním žalobcu a o ktorom doposiaľ žalovaný právoplatne nerozhodol (žalovaný na súdnom pojednávaní nepreukázal opak). V súčasnosti teda neexistuje podklad pre vydanie cenového rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi pre rok 2013, keďže cenové rozhodnutie za rok 2013 musí nevyhnutne byť vydané až po právoplatnosti cenového rozhodnutia za rok 2012.

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. V čase vydania napadnutého rozhodnutia, t. j. rozhodnutia o stanovení ceny elektriny pre stanovenie doplatku na rok 2013, existovalo právoplatné rozhodnutie o stanovení ceny elektriny pre žalobcu na rok 2012, teda podklad pre toto rozhodnutie bol daný. K zrušeniu druhostupňového správneho rozhodnutia ohľadne ceny elektriny na rok 2012 došlo až rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.03.2016. Výrok právoplatného rozsudku súdu je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány v zmysle § 159 ods. 2 prvá časť vety pred bodkočiarkou v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Ak teda v čase vyhlásenia rozsudku súdu takýto rozsudok existuje a má priamy vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, súd viazaný výrokom vyššie uvedeného rozsudku NS SR, musí naň v zmysle § 154 ods. 1 OSP prihliadnuť. Preto krajský súd prihliadol na rozsudok NS SR o zrušení rozhodnutia žalovaného č. 23/11544/14/RR zo dňa 25.06.2014 a konštatoval, že na vydanie napadnutého rozhodnutia č. 41/25243/14/RR zo dňa 02.12.2014 nebola splnená podmienka stanovená v § 6 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. a v § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 225/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov, t. j. rozhodnutie o stanovení ceny elektriny pre stanovenie doplatku podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 309/2009 Z. z. pre rok 2012 nie je právoplatné a preto z neho nie je možné zatiaľ vychádzať. Napadnuté rozhodnutie je postihnuté vadou, ktorá mala vplyv na jeho zákonnosť. Preto bolo napadnuté rozhodnutie potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ktoré boli podstatné pre zrušenie napadnutého rozhodnutia, sa krajský súd nezaoberal žalobnými dôvodmi uvedenými v žalobe, najmä dôvodom spočívajúcim v námietkach voči ustáleniu dátumu uvedenia zariadenia žalobcu do prevádzky, resp. dátumu úspešného

vykonania funkčnej skúšky. Ako bolo vyššie uvedené, pre rozhodnutie o stanovení pevnej ceny elektriny a ceny doplatku za rok 2013 je smerodajné právoplatné rozhodnutie o tejto otázke za rok 2012 a keďže táto skutková otázka je predmetom zisťovania skutkového stavu, jeho vyhodnotenia a právneho posúdenia v konaní o cene elektriny a doplatku za rok 2012, touto otázkou sa v konaní o stanovení pevnej ceny elektriny a ceny doplatku za rok 2013 ani nie je možné zaoberať.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol, alternatívne rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný poukazoval na ustanovenie § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z. z., ktoré predstavuje zákonnú úpravu funkčnej skúšky, pričom samotný zákon č. 309/2009 Z. z. právnu definíciu funkčnej skúšky neustanovuje a bližšie neupravuje ani pojem vykonania funkčnej skúšky. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia má prevádzkovateľ distribučnej sústavy povinnosť vykonať funkčnú skúšku do 30 dní od doručenia žiadosti výrobcu elektriny a ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, prevádzkovateľ do 10 dní odo dňa jej vykonania vydá výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, pričom spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky určí prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Z absencie prevádzkového poriadku ako takého, prípadne z absencie úpravy funkčnej skúšky v rámci prevádzkového poriadku však nemožno vyvodíť, že by funkčnou skúškou bolo iba faktické vykonanie jednotlivých častí funkčnej skúšky v teréne.

Podľa žalovaného skutočnosť, že v čase vykonania funkčnej skúšky zariadenia regulovaného subjektu - výrobcu elektriny nebol prijatý u prevádzkovateľa distribučnej sústavy (SSE-D) prevádzkový poriadok obsahujúci úpravu funkčnej skúšky ešte neznamená, že si tento spôsob a podmienky nemohol prevádzkovateľ určiť. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy tak uskutočnil práve prostredníctvom uverejnenia usmernenia na svojom webovom sídle, pričom jeho obsah by zodpovedal aj obsahu v prevádzkovom poriadku. Žalovaný skonštatoval, že ak prevádzkovateľ distribučnej sústavy nevydal prevádzkový poriadok, resp. neupravil spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky vo svojom prevádzkovom poriadku, táto skutočnosť neznamená, že by obsah funkčnej skúšky nemohol byť stanovený usmernením prevádzkovateľa distribučnej sústavy alebo že by došlo k zmene výkladu pojmu vykonanie funkčnej skúšky v tom smere, že funkčnou skúškou je iba faktické vykonanie jednotlivých častí funkčnej skúšky v teréne.

Samotný fyzický výkon funkčnej skúšky, ktorého výsledok je uvedený v bode 12 protokolu o funkčnej skúške, je len jedným z predpokladov k tomu, aby bol z hľadiska výsledku funkčnej skúšky vykonaný zodpovednou osobou posledný čiastkový záver a kontrola, vyjadrený jej podpisom v bode 13 protokolu, pričom nie je vylúčený rovnaký dátum v bode 12 a 13. Podľa názoru žalovaného je potrebné vychádzať z obsahu protokolu o funkčnej skúške a prisúdiť náležitú právnu relevanciu jeho bodu 13. V tomto bode sa výslovne uvádza, že funkčnú skúšku podpisom schvaľuje za SSE-D riaditeľ sekcie AM, v tomto bode je osobitná kolónka na uvedenie dátumu ukončenia funkčnej skúšky (platnosť protokolu od). V tomto bode sa tiež uvádza, že bez tohto podpisu (v bode 13) je protokol neplatný.

K podanej kasačnej sťažnosti žalovaného najvyšší súd uvádza, že ju posudzoval ako odvolanie, pretože aj napriek tomu, že bola podaná dňa 22. júla 2016, t. j. za účinnosti Správneho súdneho poriadku, najvyšší súd aplikoval na toto konanie ustanovenie § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku z dôvodu, že rozsudok krajského súdu ešte nenadobudol právoplatnosť, a preto neboli splnené podmienky pre konanie o kasačnej sťažnosti podľa Správneho súdneho poriadku. Opravný prostriedok žalovaného označený ako kasačná sťažnosť najvyšší súd prejednal ako odvolanie v odvolacom konaní podľa Občianskeho súdneho poriadku.

Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného sa stotožnil právnymi závermi krajského súdu a navrhol, aby Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorým pre žalobcu (ako regulovaný subjekt) určil pre rok 2013 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 eura/MWh vyrobenej zo slnečnej energie zariadením výrobcu elektriny FVZ Triumf Professional tools s.r.o. B2 s celkovým inštalovaným výkonom 54,285 kW nachádzajúcim sa na streche prevádzkovej budovy súp. č. XXXX na adrese D. XXXX, A..

S odkazom na § 7 ods. 1 vyhlášky č. 225/2011 Z.z. žalovaný v rozhodnutí poukázal na to, že nakoľko pre zariadenie žalobcu už bola pre rok predchádzajúci roku 2013 schválená pevná cena elektriny pre stanovenie doplatku, bolo povinnosťou správneho orgánu postupovať v roku 2013 podľa citovaného ustanovenia.

Rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 2015/2012/E-OZ zo 14. marca 2014, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 23/11544/14/RR z 25. júna 2014, bola pre žalobcu schválená pre rok 2012 pevná cena elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 eura/MWh.

Rozhodnutie žalovaného č. 23/11544/14/RR z 25. júna 2014 bolo napadnuté žalobou, o ktorej Krajský súd v Žiline rozhodol rozsudkom č. k. 21S/163/2014-128 z 25. februára 2015 tak, že žalobu zamietol. Najvyšší súd SR rozhodnutím sp. zn. 4Sžf/50/2015 z 1. marca 2016 rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/163/2014-128 z 25. februára 2015 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. 23/11544/14/RR z 25. júna 2014 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. cena elektriny pre stanovenie doplatku podľa § 3 ods. 1 písm. c) v rokoch nasledujúcich po roku uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky je rovnaká ako v roku, v ktorom bolo zariadenie výrobcu elektriny uvedené do prevádzky.

Podľa § 14 ods. 5 zákona č. 276/2001 Z. z. úrad rozhodne o návrhu ceny vydaním cenového rozhodnutia (ďalej len „rozhodnutie“), ktoré doručí účastníkovi cenového konania a uverejní vo Vestníku úradu a na internetovej stránke úradu.

Podľa § 14 ods. 9 zákona č. 276/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov, na cenové konanie sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s výnimkou oddielov 2 až 4 štvrtej časti a piatej časti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení neskorších predpisov, tento zákon sa prvýkrát použije na cenovú reguláciu na rok 2014. Návrh ceny na rok 2014 je regulovaný subjekt povinný predložiť v lehote podľa § 14 ods. 5. Cenové rozhodnutie na rok 2014 platí aj na roky 2015 a 2016, ak

úrad neschváli zmenu cenového rozhodnutia. Na cenovú reguláciu na rok 2013 sa použije doterajší predpis, ak ďalej nie je ustanovené inak.

Ustanovenie § 7 ods. 1 vyhlášky č. 225/2011 Z. z. stanovuje cenu elektriny pre stanovenie doplatku na rok t pre výrobcu elektriny, ktorý má na rok predchádzajúci roku t určenú alebo schválenú cenu elektriny pre stanovenie doplatku.

Podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 225/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov, cena elektriny pre stanovenie doplatku na rok t v eurách na jednotku množstva elektriny za elektrinu vyrobenú i-tou technológiou j-tého zariadenia výrobcu elektriny CEPSD t na i, j sa pre výrobcu elektriny vypočíta podľa vzorca

t, t

$CEPSD_t \text{ na } i, j = CEPSD_z \text{ na } i, j + \text{suma } P_{znt} \text{ na } i, \text{ ak suma } P_{znt} \text{ na } i \text{ je}$

z, z

menej ako nula, potom, $CEPSD_t \text{ na } i, j = CEPSD_z \text{ na } i, j,$

kde

a) $CEPSD_z \text{ na } i, j$ - je určená alebo schválená cena elektriny pre stanovenie doplatku na rok Z predchádzajúci roku t vyrobenej i-tou technológiou j-tého zariadenia výrobcu elektriny na základe roku uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky alebo poslednej uplatnenej rekonštrukcie alebo modernizácie v eurách na jednotku množstva elektriny,

b) $P_{znt} \text{ na } i$ - je príplatok v eurách na jednotku množstva elektriny na rok t uplatňovaný v hodnote podľa tabuľky č. 1; $P_{znt} \text{ na } i$ sa vypočíta podľa odseku 3,

c) rok Z - je rok uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky alebo rok poslednej uplatnenej rekonštrukcie alebo modernizácie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní odvolaní napadnutého rozsudku Krajského súdu v Žiline a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd sa s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline v celom rozsahu stotožňuje a považuje právne posúdenie veci krajským súdom za správne, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku doplnia nasledovné.

Žalovaný správny orgán pri vydaní žalobou napadnutého rozhodnutia pri stanovení ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2013 vychádzal z právoplatného rozhodnutia žalovaného č. 23/11544/14/RR z 25. júna 2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o stanovení ceny elektriny pre stanovenie doplatku za rok uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, a ktorým prvostupňový orgán schválil pre rok 2012 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 eura/MWh.

Nemožno ignorovať skutočnosť, že rozsudkom č. k. 4Sžf/50/2015 z 1. marca 2016 Najvyšší súd SR zrušil uvedené rozhodnutie žalovaného vo veci stanovení ceny elektriny pre stanovenie doplatku za rok 2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Tým nastala situácia, keď rozhodnutie žalovaného, z ktorého vychádza rozhodnutie žalovaného v prejednávanej veci, prestalo existovať a žalovaný musí o stanovení ceny elektriny pre stanovenie doplatku za rok 2012 znova rozhodnúť.

Nakoľko cenové rozhodnutie na nasledujúce roky musí byť vydané až po právoplatnosti cenového rozhodnutia za rok 2012, krajský súd postupoval správne, keď dospel k záveru o nevyhnutnosti zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení § 224 ods. 1 a s 246c ods. 1 OSP tak, že žalobcovi ich náhradu priznal, pretože bol v tomto konaní úspešný.

Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby: vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 8. augusta 2016, vo výške 143 eur podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase vykonania právneho úkonu, spolu s prisluchajúcou paušálnou náhradou výdavkov vo výške 8,58 € podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Keďže právny zástupca žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky sa priznaná odmena a náhrady zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, teda o sumu 30,32 eura. Celkové trovy poskytnutej právnej pomoci, ktoré v tomto konaní najvyšší súd priznal žalobcovi, predstavujú sumu 181,90 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.